

[Finansministeren.]

des Valutaer, inden Tilslutning til Bretton-Woods skal ske. Jeg skal her helt undlade at gøre Kommentarer. Afgørende vil det være for os, om vi kan opnaa det tilstrækkeligt sikre Grundlag for en Vurdering af Pris- og Omkostningsniveauet i de udslaggivende Lande i Sammenligning med vort eget.“

Det er Betragtninger, som jeg fuldt ud kan tiltræde.

Jeg kan ikke nægte mig den Fornøjelse at fortælle, at i den meget underholdende og interessante Valgkamp, vi havde ovre i Vejle-Kredsen, havde jeg en lille Debat om dette Spørgsmaal med en anden af det ærede Medlems Partifæller, det ærede Medlem Hr. Holger Larsen (Vejle A.). Under det første af vore mange syvkantede Møder bebrejdede det ærede Medlem Hr. Holger Larsen mig, at jeg jo vilde sænke Kronen, og jeg fremsatte i den Anledning de Betragtninger, som jeg tidligere, baade her i Tinget og andetsteds, har fremsat om dette Spørgsmaal. Og saa spurgte jeg: Men hvad mener Hr. Holger Larsen om dette Spørgsmaal? Og jeg fik da det Svar: Ja, vi maa jo formodentlig en Gang hen paa Vinteren have en Slags Kanslergadeforlig eller noget lignende om disse Ting. — Jeg anbefaler det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft at konsultere sin Partifælle om dette Spørgsmaal.

I øvrigt kan jeg fuldt ud slutte mig til det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, naar han sagde, at alle deler Betænkkelighederne ved en Eengangsskat under en Depression, men vi har ikke Depressionen i Øjeblikket. Nej, det har vi ikke, men vi kan faa det; som jeg sagde, og som det ogsaa er blevet sagt af andre, kan vi risikere en alvorlig Depression om et Aars Tid eller to. Maaske sker det ikke, det afhænger af den internationale Udvikling, men det kan komme, og det er klart, at denne Depression bliver mere alvorlig her i Landet, end den ellers vilde blive, saafremt der til den Tid bestaar et Misforhold mellem Valutakurser og Arbejdsløn herhjemme.

Naar det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft taler om, at i den Tilpasning, der eventuelt skal finde Sted, maa der ogsaa komme en Nedsættelse af Priserne for Afleveringskorn, saa antager jeg, det har gibbet i hans Sidemand her i det høje Ting, det ærede Medlem Hr. Bording, der jo i 1940 fastsatte disse Priser. Jeg har længe været af den Formening, at disse Priser var lovligt høje, dengang de blev fastsat, og har adskillige Gange sagt det offentligt. Noget helt andet er naturligvis, at den Stig-

ning i Omkostningsniveauet, som har fundet Sted siden 1940, har bevirket, at disse Priser er blevet mere rigtige, end de var, da de blev fastsat.

Naar det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft taler om den ønskelige Harmoni mellem Lønafgørelser og den øvrige økonomiske Politik, er jeg naturligvis fuldt ud enig med ham.

Jeg skal saa yderligere kun gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem. Han kunde stadig ikke lide mine Bemærkninger om, at de ekstraordinære Eengangsindtægter fra Pengelovene skulde gaa ind paa Konto i Nationalbanken, samtidig med at man, som han sagde, vilde dække Eengangsudgifterne ved Laan, idet disse Laan skulde forrentes, medens Gælden i Nationalbanken ikke forrentes. Jeg tror, at det ærede Medlem — hvad jeg gerne tilgiver ham — har været en lille Smule uopmærksom, da jeg talte om dette Punkt. Jeg talte netop om, at det ikke var min Tanke, at man skulde optage langfristede Laan, altsaa forholdsvis højt forrentede Laan, efterhaanden som Eengangsudgifterne kom, men jeg sagde dette selvfølgelig, at da vore normale Indtægter jo ikke kan dække disse Eengangsudgifter, vil det uvægerligt føre til, at Staten først bruger af sin Kassebeholdning og derefter maa skaffe sig Midler ad anden Vej, for mig gerne ved at trække paa Nationalbanken, foreløbig rentefrit, men i øvrigt maaske ogsaa ved at laane paa Markedet. Dette vil før eller senere naturligvis føre til, at Statens Nettogæld vokser.

Hvorvidt man i den givne Situation, naar man mangler Penge, skal trække paa Nationalbanken, hvilket er rentefrit, eller skal laane paa Markedet, hvilket koster en vis Rente, i øvrigt en meget lav Rente ved korte Laan, det maa afhænge af den pengepolitiske Situation. Er man i en Situation, hvor det er nødvendigt at formindske Pengemængden, saa maa man, selv om det koster lidt i Rente, laane paa Markedet; er man i en Situation, hvor det ikke er nødvendigt at formindske Pengemængden, ja, saa kan man trække paa Nationalbanken — det maa overvejes i hvert enkelt Tilfælde.

Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen rejste et Spørgsmaal vedrørende Krigskonjunkturskatten; han ønskede en Ændring for den Tid, denne Skat endnu maatte bestaa. Det er rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at i mange Tilfælde sker der dette, at en Mand i et enkelt Aar faar konstateret, at hans Indtægtsforøgelse ikke er krigskonjunkturbetonet, og saa bliver han efter en lang Undersøgelse fritaget i det Aar.